

عنوان مقاله:

استفاده از گیاهان دارویی در فضای سبز شهری

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی مهندسی محیط زیست (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

ساره رحیمی - دا

مریم احمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مرتع داری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارسنج

خلاصه مقاله:

در کشور ایران اقلیمهای متفاوتی وجود دارد، بنابراین تنوع گیاهان دارویی آن نیز زیاد است. وجود گیاهان دارویی در فضای سبز نشانه ای از توانایی اقلیمی و احوال فرهنگی منطقه است. با توجه به اینکه برای رسیدن به استانداردهای بین المللی فضای سبز سرانه، به فضای سبزی با چند برابر سطح موجود نیازمندیم، سطح فضای سبز لازم چند برابر خواهد بود و با وارد کردن گیاهان دارویی در فهرست گیاهان مناسب برای فضای سبز جامعه گیاهان دارویی گسترش قابل توجهی پیدا می کند. با کشت گیاهان دارویی در فضای سبز بخشی از هزینه های ریالی قابل بازیافت است و با توجه به نزدیکی این مکانها به مراکز صنعتی و تجاری هزینه حمل و نقل نیز کاهش می یابد. کاشت گیاهان دارویی در فضای سبز امکان آشنایی و افزایش آگاهیهای اجتماعی، نسبت به گیاهان دارویی را فراهم میکند. اختصاص فضای سبز محیط های آموزشی به کشت گیاهان دارویی، زمینه برای تحقیق در جنبه های مختلف گیاهان دارویی را ممکن می سازد و سازگاری این گونه ها را معلوم می کند. یکی از راه های بسیار مؤثر در کنترل فرسایش خاک، بر جای گذاشتن بقایای گیاهان دارویی قبل از آیش است. بنابراین گیاهان دارویی در ارائه خدمات بوم شناختی نیز بسیار توانمند هستند. برخی گیاهان دارویی دارای حدود تحمل نسبتاً خوبی به شوری، خشکی، قلیایی بودن خاک، تشعشع شدید خورشید، شرایط ماندابی، هرس شدید و ... هستند. مهم ترین اثر فضای سبز در شهرها، کارکردهای زیست محیطی آنهاست که شهرها را به عنوان محیط زیست جامعه انسانی معنی دار کرده است و با آثار سوء گسترش صنعت و کاربرد نادرست تکنولوژی مقابله نموده و سبب افزایش کیفیت زیستی شهرها می شوند

کلمات کلیدی:

گیاهان دارویی، فضای سبز، هزینه، مدیریت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/122567>

